

Република Србија
УПРАВНИ СУД
11 У 5352/17
04.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Вере Маринковић, председника већа, Ксеније Ивановић и Тије Бошковић, чланова већа, са судским саветником Љиљаном Милосављевић као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца из поднетој против Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије, ради поништаја закључка број 07-00-00809/2014-03 од 01.03.2017. године, у предмету информација од јавног значаја, у нејавној седници већа, одржаној дана 04.04.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним закључком, обустављен је поступак извршења решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број 07-00-01546/2012-03 од 28.01.2014. године, који је покренут по предлогу тражиоца извршења из Зајечара, овде тужиоца. Наведеним решењем од 28.01.2014. године, у ставу I диспозитива, наложено је Министарству унутрашњих послова Републике Србије, да без одлагања, а најкасније у року од 5 дана од дана пријема тог решења, обавести тужиоца да ли поседује тражене информације односно документе (правилник, радно упутство или правило службе) који су били на снази на дан 30.05.2012. године, којима је предвиђена процедура по којој поступају полицијски службеници након пријема представке, пријаве, кривичне пријаве и слично, те да му, уколико такве документе поседује, достави копије истих. У ставу II диспозитива, одређено је да ће о извршењу решења Министарство унутрашњих послова Републике Србије обавестити Повереника у року од седам дана од пријема овог решења.

У тужби, поднетој Управном суду дана 06.04.2017. године, тужилац оспорава законитост закључка туженог органа, због непотпуно утврђеног чињеничног стања из кога је изведен погрешан закључак да је извршеник поступио по решењу Повереника тиме што је тужиоца дописом од 27.02.2014. године обавестио да не поседује тражене документе, и поред постојања Правилника о поступку решавања притужби 01 бр. 6079/06 од 06.06.2006. године. Сматра да извршеник није поступио по решењу Повереника, због чега је оспорени закључак супротан чл. 28. Закона о приступу информацијама од јавног значаја и чл. 271. ст. 1. Закона о општем управном поступку. Предлаже да суд тужбу уважи, оспорени закључак поништи и тужени орган обавезе да извршенику изрекне новчану казну у износу до 200.000,00 динара.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима датим у образложењу оспореног закључка и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр.111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно одредби члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари нашао да тужба није основана.

Из образложења оспореног закључка произлази да је исти донет након што је тужени орган извршио увид у списе предмета, и то, између осталог, решење Повереника од 28.01.2014. године, као и акт извршеника од 13.02.2014. године, којим је тужиоцу достављен Закон о полицији, Закон о кривичном поступку, Кривични законик, Закон о јавном реду и миру, Закон о прекршајима, Закон о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, Закон о општем управном поступку и Закон о окупљању грађана, и акт извршеника од 27.02.2014. године којим је тужилац обавештен да су му достављени наведени закони, важећи на дан 30.05.2012. године, из разлога што полицијски службеници Полицијске управе у Зајечару само по тим законима поступају након пријема представке, пријаве, кривичне пријаве и слично, јер немају расписане интерне правилнике, радна упутства или правила службе, тј. интерна акта, по којима би поступали након пријема истих.

Одредбом чл. 271. ст. 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“ бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“ бр. 30/10), прописано је да ће се административно извршење обуставити по службеној дужности и спроведене радње поништити ако се утврди да је обавеза у целини извршена, да извршење није било уопште допуштено, да је било спроведено према лицу које није у обавези, ако тражилац извршења одустане од свог захтева, односно ако је извршна исправа поништена или укинута.

Према оцени Управног суда, правилно је поступио тужени орган када је оспореним закључком, применом прописа на које се позвао, обуставио поступак извршења решења од 28.01.2014. године. Ово из разлога што је извршеник - Министарство унутрашњих послова РС, поступајући по решењу Повереника од 28.01.2014. године, којим му је наложено да обавести тужиоца да ли поседује тражене информације односно документе, те да му, уколико их поседује, достави копије истих, дописом од 27.02.2014. године, обавестио тужиоца, између осталог, да не поседује тражене документе, односно интерне правилнике, радна упутства или правила службе, тј. интерна акта по којима би се поступало након пријема представки, пријава,

кривичних пријава и слично, чиме је у целости извршио своју обавезу из наведеног решења.

Суд је ценио навод тужиоца којим је изразио сумњу у истинитост одговора Министарства унутрашњих послова РС од 27.02.2017. године, али је нашао да исти није од утицаја на другачију оцену законитости оспореног закључка, из разлога што Повереник нема истражна овлашћења, односно није у надлежности Повереника да утврђује истинитост навода органа власти у погледу поседовања тражених информација, јер нема надзорна овлашћења када је у питању Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја, па у случају да је извршеник дао неистиниту и непотпуну информацију у погледу тражених информација, то може евентуално бити релевантно са становишта прекршајне и друге одговорности, независно од одлуке у овој управној ствари.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да оспореним закључком није повређен закон на штету тужиоца, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 04.04.2019. године, 11 У 5352/17

Записничар
Љиљана Милосављевић, с.р.

Председник већа-судија
Вера Маринковић, с.р.

ЉЛ